

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/660/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

214/2012. (VI. 19.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2011. november 3-án előterjesztett **panaszát** a 2012. június 19-én – dr. Kozma Ákos elnökhelyettes, testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén – dr. Kádár András Kristóf testületi tag különvéleményével – hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a T. Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2011. november 3-án postai úton terjesztette elő panaszát, egy vele szemben 2011. november 1-én foganatosított rendőri intézkedés miatt, melynek során igazoltatására, átvizsgálására és előállítására került sor.

I.

1) A panaszos előadta, hogy 2011. november 1-jén, T.-n a családjával sétált hazafelé a temetőből, amikor egy rendőrségi járőr gépkocsi többször elhaladt mellettük, majd megállt. A gépkocsit vezető rendőr kiszállt az autóból és közölte, hogy fokozott ellenőrzés van, és a panaszos adja át az igazolványát. A panaszos a felszólításnak eleget tett, továbbá közölte a járőrrel, hogy engedéllyel tartott gázfegyver van nála, melynek okmányait szintén átadta. A rendőr ez után „motozásra” szólította fel, melynek a panaszos szintén eleget tett. A motozás után a panaszos megkérdezte, hogy elkérheti-e a rendőr adatait, mert azokat az intézkedés elején nem közölte, mire a rendőr azt válaszolta, hogy akkor a panaszost előállítja. A panaszos

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

erre azt mondta, hogy „akkor menjünk”, de megjegyezte, hogy a rendőr nem közölte, hogy miért állítja elő. A panaszos nem értette, hogy miért csak az ő adataira kíváncsiak, élettársát miért nem igazoltatták. A rendőrkapitányság épületében sem kapott választ az előállítás okára, csak akkor, amikor fényképeket készítettek a ruházatáról, amelyen a panaszos szerint semmi nemű önkényuralmi jelkép nem volt, csak Árpád házi pajzs, meg egy magyar zászló, felirattal. Ezután kiállították számára az igazolást, amelyet a panaszos is aláírt. Az egyik intézkedő rendőrt V. törzsrőmesternek hívták, azonosítószámát konkrétan megjelölte. Végül a panaszos megjegyezte, hogy nevezett rendőr az igazolást nem tudta értelemszerűen kitölteni.

2) A panaszos a Testület kérdéseire válaszolva, panaszát 2011. november 28-án az alábbiak szerint egészítette ki.

Az igazoltatás helyszíne T. városban a K. utca szám alatti üzlethelyiség közvetlen közelében volt. A rendőr, köszönés után közölte, hogy fokozott ellenőrzés van, ezért kéri a panaszos igazolványát. A panaszos, személyi igazolványának átadásával egyidejűleg közölte, hogy engedéllyel tartott gázfegyver van nála és ezeknek az okmányait szintén átadta. Az intézkedő rendőr az okmányokat átadta az autóban ülő kollégájának, majd megkérdezte a panaszost, hogy szűrő- illetve vágó fegyver van-e nála. A panaszos ez utóbbira vonatkozó nemleges válasza után, a rendőr megkérte a panaszost, hogy pakoljon ki a zsebeiből, mert meg fogja motozni. A panaszos a felszólításnak eleget tett. A motozásnál jelen volt a panaszos élettársa és két kiskorú gyermeke is.

Miután a rendőr átvizsgálta, közölte a panaszossal, hogy elpakolhat, a fegyverét ellenőrzés nélkül eltehetette. Amikor a rendőr az autóban ülő kollégájától visszakérte a panaszos iratait, a panaszos megkérte a rendőrt, hogy közölje nevét, számát és beosztási helyét, mert az igazoltatás elején ezeket elfelejtette közölni. A rendőr erre közölte a panaszossal, hogy akkor előállítja. Ekkor érkezett a helyszínre a panaszos egyik ismerőse T. T., aki rákérdezett, hogy miért állítják elő a panaszost, de erre sem a rendőr, sem a panaszos nem tudott válaszolni. A panaszos ezután megkérte ismerősét, hogy értesítse a jogsegélyszolgálatot. A rendőrségi gépkocsiban a panaszos megkérdezte a mellette ülő rendőrt, hogy a fegyvert átadja-e, vagy helyezze vissza a tokjába, mire a rendőr azt válaszolta, hogy adja át, aminek a panaszos eleget tett.

A rendőrkapitányság épületében az ügyeletes tiszt azt kérdezte a panaszostól, hogy miért pont a Cs. utcánál sétált ilyen ruházatban, mire a panaszos azt válaszolta, hogy ő ezt a ruházatot nem szégyelli és nem is fél viselni. Ekkor egy nyomozó lépett a panaszoshoz és megkérdezte, hogy a fegyverét szabályosan tárolta-e, mire a panaszos közölte, hogy a fegyvert az előírások szerint rejtve és csőre töltés nélkül viselte, ahogy ezt a szabályzat előírja. Ekkor az intézkedő rendőr közölte, hogy a panaszos ruhájáról fényképeket készít, amelyeket el fognak juttatni a bíróságra. A nyomozó közben rákérdezett a panaszos bal karján lévő karszalagra, melyen az „Új Magyar Gárda Csendőrség” felirat volt, de az előállítás okát még ekkor sem tudta a panaszos. Közölte ezért a nyomozóval, hogyha arra gondol, hogy ez a felosztatott társadalmi szervezet működésében való részvétel, akkor rosszul gondolja, mert az „nem áll meg,” a ruházata ugyanis nem egyezik meg a bíróság által kihirdetett ítéletben szereplővel. Ekkor az ügyeletes tiszt visszaadta a panaszosnak a fegyverét, továbbá az előállításról szóló igazolást, amelyet a panaszos aláírt és ekkor látta meg, hogy bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt állították elő. Az intézkedő rendőr még ekkor sem közölte az adatait, amelyet a panaszos a fényképezés időtartama alatt tudott megjegyezni.

A panaszos az első beadványában azért írta, hogy a rendőr nem tudta értelemszerűen kitölteni az igazolást, mert a kitöltés szerint a panaszos 10 hónappal előbb szabadult, mint ahogy előállították. Ennek bizonyítására a panaszos becsatolta az igazolás fénymásolatát. A panaszos az intézkedő rendőr járőrtársának adatait nem tudta közölni a Testülettel, mert a rendőr azokat „takarva tartotta.” Végül a panaszos megjegyezte, hogy az előállítása – az igazoláson lévő adattal ellentétben – 9 óra 30 perctől 10 óra 5 percig tartott.

3) Csatolta a panaszos fénymásolatban az előállításáról szóló igazolást. E dokumentummásolat szerint a panaszost „2011. év 11. hónap 01. nap 9 óra 45 perckor az RTV. 33.§.(2) bek. (b) pontja alapján bcs. gyanú miatt” előállították. Az „előállítás 2011. év 01 hónap 10 nap 10 óra 05 percig tartott.” Az igazoláson szereplő előnyomott szövegrésznél kézzel aláhúzták az „előállítottam” és „szabadon engedtem” szavakat, azonban a panaszos sérülésére illetve a panasztétellel kapcsolatos nyilatkozatára vonatkozó szövegrészeknél aláhúzás, vagy más jelölés nem szerepel. Az igazoláson – melyen a panaszos és az intézkedő rendőr olvashatatlan aláírása is szerepel – feltüntetésre került több jogvédő szervezet, közöttük a Testület neve, címe és valamennyi elérhetősége is szerepel.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül a T.-i Rendőrkapitányság vezetőjétől, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A megkeresés alapján a Megyei Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatának vezetője az alábbi iratokat küldte meg szolgálati úton a Testülethez.

1) A panaszossal szemben intézkedést foganatosító r. főtörzsőrmester és r. törzsőrmester által 2012. január 16-án készített és aláírt jelentés (továbbiakban: rendőri jelentés) szerint a rendőrök 2011. november 1-jén, a 8 órakor történt eligazítás után, a számukra meghatározott feladat végrehajtására, gépkocsival útnak indultak a B.-i Rendőrőrs területére. Útközben T. belterületén a K. utcában lettek figyelmesek a panaszosra, aki családjával együtt gyalog sétált az utcán.

A rendőri jelentés szerint a panaszos ruházata vonta magára a rendőrök figyelmét, akik az utcán gépkocsijukat leparkolták és 9 óra 45 perckor a panaszost igazoltatták. Az igazoltatásra azért került sor, mert a panaszos ruházatából arra lehetett következtetni, hogy a Magyar Gárda nevű feloszlott szervezethez tartozik. A panaszoson fekete színű bakancs, fekete színű – a rendőrség által rendszeresítettel megegyező – bevetési nadrág, fekete bomber dzseki, fekete taktikai mellény, illetve fekete, kakastollakkal díszített kalap volt. A taktikai mellényen fehér „csendőrség” felirat, a bal felkarján pedig árpád sávós címer alatt nemzeti színű karszalagon, az „új magyar gárda” illetve „csendőrség” felirat volt olvasható. Az intézkedés megkezdésekor a rendőr a panaszossal ismertette az intézkedés célját, arra a rendőri jelentés szerint azért került sor, mivel a panaszos által viselt ruházat megalapozta az intézkedéskor hatályos, a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX törvény (továbbiakban: Szabsért tv.) 142/C. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő, közbiztonsági tevékenység jogosulatlan végzése szabálysértést.

A panaszos átadta iratait, de azt mondta a rendőröknek, hogy a ruházata nem „betiltott”, mivel a „Magyar Gárda” felirat előtt található az „új” szó is. Ezt követően a rendőrök ruházatátvizsgálást végeztek, melynek során a panaszos önként átadott zárt combtáskájából egy darab török gyártmányú, akkor még nem beazonosítható 9 mm-es marok lőfegyvert. A ruházatátvizsgálásra azért került sor, mer a panaszos által viselt félelemkeltő ruházat – mindenekelőtt az akciómellény és a feliratok – alapján feltételezhető volt közbiztonságra különösen veszélyes eszköz birtoklása. A ruházatátvizsgálást a rendőr az intézkedéstaktikai ajánlások alapján, hátulról és fentről lefelé átvizsgálva hajtotta végre, elrejtett, közbiztonságra különösen veszélyes eszközt keresve.

A helyszínen a fegyver beazonosítására nem volt lehetőség, mert a töltés-ürítés balesetveszéllyel járt volna, ezt csak a rendőrkapitányság épületében lehetett szabályszerűen végrehajtani, majd azt követően a lőszer típusát megállapítani. Az ellenőrzés időpontjáig nem lehetett kizárni azt, hogy a 9 mm-es pisztoly maroklőfegyver, vagy gáz-riasztó pisztoly. Az intézkedéskor a rendőri jelentés szerint jelen volt a panaszos felesége, gyermekei, valamint egy idősebb úr. A gyermekek felügyeletéről nem kellett külön gondoskodni, mert ők végig édesanyjukkal és az idősebb úrral együtt voltak. Az ügy tisztázása érdekében került sor a panaszos előállítására, amelyről külön jelentés készült.

A panaszos körözési nyilvántartásban történő ellenőrzése után a rendőrség épületében ellenőrizték a pisztoly eredetét, fajtáját, valamint a lőszer típusát. Ennek során megállapítást nyert, hogy a fegyver török gyártmányú RED AGENT típusú 9 mm-es P.A.K. ürméretű gáz-riasztó fegyver, valamint a lőszer is gáz-riasztó lőszer volt. A fegyverhez tartozó okmányok ellenőrzése is a rendőrkapitányság épületében történt meg. A rendőrök a panaszos „elszámoltatását” követően kiállították az előállítás időtartamáról szóló igazolást és a nyilatkozatot az előállítás végrehajtásáról, melyeket a panaszos aláírt, majd fényképfelvételeket készítettek a panaszos ruházatáról, végül a panaszost 10 óra 5 perckor szabadon bocsátották. A rendőri jelentés szerint a Cs. utcai helyszínnek semmilyen jelentősége nincs, mert az intézkedés a K. utcában történt, amely párhuzamos a Cs. utcával, ez utóbbi utcában azonban a rendőrök aznap nem is jártak. A rendőri jelentés szerint a rendőrök nem igazolták magukat az intézkedés megkezdésekor, mert a szabálysértés megszüntetésére azonnal intézkedni akartak, de a rendőrkapitányság épületében mindketten igazolták magukat, megadták azonosító adataikat, melyet a panaszos tudomásul vett. A rendőri jelentés szerint az öltözetük az előírásoknak megfelelő volt, ez a szolgálat megkezdése előtt ellenőrzésre került. Végül megjegyzi a rendőri jelentés, hogy a panaszos a rendőri intézkedés során végig együttműködő volt, panasszal nem élt az előállítás miatt.

2) Megküldte a rendőrség a panaszos előállításának végrehajtásáról 2011. november 1-jén készített jelentést (továbbiakban: jelentés) amely szerint 2011. november 1-jén 9 óra 45 perckor a panaszost a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 29. § (1) bekezdése alapján igazoltatták, az Rtv. 29. § (4) bekezdése alapján igazoltatott személyként átvizsgálták, és az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt előállították. Az intézkedés során kényszerítő eszköz alkalmazására nem került sor. Az intézkedés alapjául szolgáló esemény leírása – ideértve azt is, hogy a panaszos igazoltatására azért került sor, mert ruházatából arra lehetett következtetni, hogy a felosztatott Magyar Gárda elnevezésű szervezethez tartozik – megegyezik a rendőri jelentésben foglaltakkal, ahhoz képest többletinformációként tartalmazza, hogy a panaszos gáz-riasztó fegyverébe 11 darab lőszer volt betárazva, továbbá a panaszos a fegyvert előírászerűen rejtve viselte, annak jogszerű tartásáról és viseléséről a G

számú érvényes fegyverviselési engedélyt a rendőröknek átadta. A panaszos előállítására a rendőrkapitányság ügyeletesének utasítására került sor. Az Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján az előállítás okáról a tájékoztató, valamint az előállítás időtartamáról az igazolás kiadásra került, és a panaszos az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatban a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást megkapta. Az előállítás oka 2011. november 1-jén 10 óra 5 perckor megszűnt, ekkor a panaszost sérülés és panaszmentesen szabadon bocsátották. A jelentést az intézkedést foganatosító r. főtörzsőrmester és r. törzsőrmester aláírásával látta el.

A parancsnoki vélemény és kivizsgálás megállapította, hogy az intézkedés, mint személyi szabadságot korlátozó intézkedés indokolt, jogszerű, és szakszerű volt, és arányban állt a cselekmény súlyával. Megállapította továbbá, hogy az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdésében meghatározottak szerint az intézkedés arányos volt és a szükséges ideig tartott. Az okiratot egy r. főhadnagy írta alá, 2011. november 1-jén.

3) Megküldte a rendőrség a panaszos és az intézkedő rendőr által 2011. november 1-jén aláírt „Nyilatkozatot” az előállítás és az előállító helyiségben való elhelyezés során végrehajtott tájékoztatásról. E szerint a panaszost tájékoztatták a jogairól és kötelezettségeiről, azok gyakorlásának módjáról, a panasz és kérelem előterjesztésének módjáról, az intézkedés várható időtartamáról, a jogorvoslati lehetőségekről, valamint az alkalmazható kényszerítő eszközökről. A Nyilatkozaton aláhúzással rögzítették, hogy a panaszos az öt óra időtartamot meghaladó személyes szabadságot korlátozó intézkedés során élelmet nem kért, nem szenved olyan betegségben, amely a meghatározott időszakonkénti étkezést szükségessé teszi, továbbá nincs olyan betegsége, amely rendszeres gyógyszereszedést szükségessé tene, úgyszintén olyan betegsége sincs, amely miatt orvosi segédeszközt (inzulin, asztma pumpa stb.) kellene a panaszosnak magánál tartania.

4) A rendőrség által megküldött „Igazolás” (a továbbiakban: Igazolás) szerint a panaszost 2011. év 11. hónap 01. napján 9 óra 45 perckor az „RTV”. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján bűncselekmény gyanúja miatt előállították. Az előállítás 2011. év 11. hónap 01. napján 10 óra 5 perccig tartott, ekkor a panaszost sérülés és panaszmentesen szabadon engedték. A panaszos az értesítési lehetőséggel nem élt. Az Igazoláson az „előállítottam” a „sérülés és panaszmentesen”, a „szabadon engedtem” és a „nem élek” kifejezéseket kézzel írással aláhúzták. Az Igazoláson több jogvédő szervezet mellett szerepel a Testület neve, címe valamint az egyéb elérhetőségei.

5) A rendőrség megküldött a panaszosról készített tíz darab fényképfelvételt fekete-fehér másolatban, melyek közül a panasz szempontjából relevánsak a következők:

a) A panaszost baloldaltól, derékig ábrázoló felvételen a panaszos öltözete kockás nyaksál vagy kendő, fekete színű dzseki, rajta fekete mellény. A bal felkaron Árpád házi címerpajzs, alatta karszalag, a karszalagon fölül a „MAGYAR GÁRDA” alul a „CSENDŐRSÉG” felirat, fekete színnel, ívelten elhelyezve fogja közre Magyarország címerét. A „MAGYAR GÁRDA” felirat felett, fekete alapon, fehér színnel, kisebb betűvel az „ÚJ” szó látható.

b) A panaszost hátulnézetből, derékig ábrázoló felvételen, az öltözet, a fekete dzsekin kívülről hordott fekete (a rendőrség által használt taktikai mellénytől a fényképmásolaton

nem megkülönböztethető) mellény, nagyméretű, fehér színű „CSENDŐRSÉG” feliratozással. A nadrág fekete színű.

c) A panaszoszt szemből, derékig ábrázoló felvételen, félig takarva viselt kockás nyaksál, fekete dzseki és fekete mellény, a bal felkaron karszalag, a mellényen két kitűző jelvény látható. A panaszos fekete nadrágot visel.

d) A panaszos nevére kiállított fegyverviselési engedély sorozatszámát csak töredékesen olvasható. A panaszos személyi adatai után, a „jogosult az alábbi gáz- és riasztófegyvert viselni” szövegrész alatt a „KESERŰ RED AGENT” felirat látható, az egyéb adatok nem olvashatók, így a kiállító hatóság neve sem.

e) A Polgári Kézlőfegyver- és Lőszervizsgáló Kft. által kiállított tanúsítványon a fajta/jelleg rovatnál gáz- és riasztófegyver, félautomata, rövid sima cső, központi gyújtású, feliratok szerepelnek. A kaliberjel, 9 mm P.A-K., gyári szám EA- xxx. Az ország rovatnál „Török”, a gyártónál „Keserű”, míg a típusnál „Red Agent” felirat van. A kiállítás dátuma 2009. 02. 04., az érvényesség lejáratát 2014. 02. 03.-a. A tanúsítvány jobb alsó sarkában a kiállító cég bélyegzője és aláírás látható.

f) A fegyver fényképén semmilyen szám vagy betűjelölés nem látható. A fegyver mellett a tár, mellette 11 db lőszer van elhelyezve.

6) Megküldte a rendőrség a .../2011. számú, a T.-i Rendőrkapitányság illetékességi területén 2011. október 29-től, 2011. november 1-ig terjedő időszakra szólóan érvényben volt, jóváhagyott Végrehajtási Tervet, amely részletesen tartalmazza a Halottak Napja, illetve az azt megelőző napok feladat ellátásának szabályait. Az utasítás felhívja az állomány figyelmét arra, hogy az ünnepek alatt a temetőben és azok környékén, az oda vezető utakon, parkolóban, pályaudvarokon minden évben növekszik az erre az időszakra különösen jellemző bűncselekmények (viráglopások, sírrongálások, zseblopások, gépjárműlopások, járműből, illetve járműről történő lopások) száma. A Végrehajtási Terv 10. oldalán lévő vezénylés szerint, 2011. november 1-jén 7 órától 19 óráig a panasossal szemben intézkedő r. főtörzsőrmester és r. törzsőrmester feladata útirány szerint, a felsorolt tíz településen található temető ellenőrzése, ideértve a temetők közvetlen közelében lévő parkolókat, valamint a temetők közelében lévő területeket is.

7) A rendőrség által rendelkezésre bocsátott iratok között 1/2011.ált. számon szerepel, a panasossal szemben intézkedést fogantató rendőrök által 2011. november 1.-jén megtett szabálysértési feljelentés. Az eljáró rendőrök a Szabsért.tv. 142/C. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő közbiztonsági tevékenység jogosulatlan végzése szabálysértés miatt tették feljelentést a panaszos ellen, a jelen állásfoglalás II. részének 1. pontjában már ismertetett rendőri jelentésben foglaltak szerinti tényállás alapján. A feljelentés szerint a panaszoszt 2011. november 1-jén 9 óra 45 perckor T.-n a K. utcában azért igazoltatták, mert a panaszos ruházatából arra lehetett következtetni, hogy a Magyar Gárda elnevezésű felosztott szervezethez tartozik. A panaszoson fekete színű bakancs, fekete színű – a rendőrség által rendszeresítéssel megegyező – bevetési nadrág, fekete bomber dzseki, fekete taktikai mellény, illetve fekete, kakastollakkal díszített kalap volt. A taktikai mellényen fehér „csendőrség” felirat, a bal felkarján pedig árpád sávós címer alatt nemzeti színű karszalagon, az „új magyar gárda” illetve „csendőrség” felirat volt olvasható. Az ezt követő ruházatátvizsgálás során

került elő a panaszosnál lévő gáz-riasztó fegyver, melyet a panaszos előírászerűen rejtve viselt, a fegyver jogszerű tartására és viselésére érvényes engedéllyel rendelkezett.

III.

A Testület a panasz és annak kiegészítése kapcsán vizsgálat tárgyává tette a panaszos igazoltatásának jogalapját, a szolgálati fellépés módját, valamint az előállítás jogalapját, arányosságát, célját, továbbá dokumentálásának módját.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak – az intézkedés időpontjában hatályos – a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 2. §-ának (1) bekezdéséből levezetett tisztességes eljáráshoz való jogát, az 59. §-ának (1) bekezdésében rögzített személyes adatok védelméhez való jogát, valamint az 55.§ (1) bekezdése szerinti személyes szabadsághoz való jogát.

1) A Testület elsőként azt tette vizsgálat tárgyává, hogy a rendőrök jogszerűen kezdeményeztek-e intézkedést és vonták igazoltatás alá a panaszost.

A panaszos szerint, amikor az egyik rendőr a gépkocsiból kiszállva odalépett hozzá, azt közölte, hogy fokozott ellenőrzés van, ezért a panaszos adja át az igazolványát.

Megjegyzendő ugyanakkor, hogy a rendőrség által megküldött iratokban sehol nincs hivatkozás arra, hogy a panaszos igazoltatására fokozott ellenőrzés keretében került volna sor.

Ezzel szemben a rendőrség három okiratban, a 2012. január 16-án kelt rendőri jelentésben, továbbá az intézkedés napján, 2011. november 1-jén kelt, az előállítás végrehajtásáról szóló jelentésben és az ugyanezen a napon készített szabálysértési feljelentésben, egyaránt arra hivatkozott, hogy a panaszos igazoltatására azért került sor, mert a panaszos ruházatából arra lehetett következtetni, hogy a „Magyar Gárda elnevezésű feloszlott társadalmi szervezethez tartozik”.

Ugyanakkor a rendőri jelentésben az is szerepel, hogy „az intézkedés megkezdésekor az intézkedés célját ismertettem, arra azért kerül sor, mivel a panaszos által – fent leírt – viselt ruházat megalapozta az 1999. évi LXIX. törvény 142/C. § (1) bekezdésbe ütköző és aszerint minősülő közbiztonsági tevékenység jogosulatlan végzése szabálysértést.”

A hivatkozott szabálysértési törvényi tényállás szerint, „aki közterületen vagy nyilvános helyen olyan, a közbiztonság, közrend fenntartására irányuló tevékenységet végez, amelyre jogszabály nem jogosítja fel, vagy ilyen tevékenység látszatát kelti, elzárással vagy szőrtüvezezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható”.

A panaszos meglehetősen szűkszavúan mutatta be öltözetét, amikor a panaszában azt írta, hogy azon „semminemű önkényuralmi jelzés nem szerepelt, csak Árpád házi pajzs, meg egy magyar zászló, felirattal.”

Ezzel szemben a rendőrség részletes leírást és fényképmásolatokat bocsátott a Testület rendelkezésére, melyek alapján megállapítható, hogy a panaszos ruházata, sem Mindenszentek Napján, sem egy átlagos hétköznapon, nem tekinthető szokványosnak, sőt

militáns jellege (a rendőrség által használttól laikus által nem megkülönböztethető bevetési nadrág, bakancs és akció mellény) miatt félelemkeltő, ugyanakkor a rajta elhelyezett, feltűnő „Csendőrség” feliratok, alkalmasak voltak a „hivatalosság” látszatát kelteni.

Itt szükséges rögzíteni azt, hogy az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint nem tartozik a Testület hatáskörébe a szabálysértési felelősség vizsgálata. Egyúttal szükséges visszautalni a Testület korábbi gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – az adott cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra.

Márpedig a panaszos közterületen viselt ruházata – legalábbis az intézkedéshez szükséges mértékű gyanú szintjén – alapot adott, a már szövegszerűen hivatkozott, közbiztonsági tevékenység jogosulatlan végzése szabálysértés törvényi tényállása második fordulatában szabályozott magatartás megvalósulásának gyanújára, ezért – az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdésében foglalt azon rendelkezés szerint, mely előírja, hogy a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak – **a panaszossal szemben kezdeményezett intézkedés a Testület megállapítása szerint jogszerű volt.**

Fentieket figyelembe véve, az Rtv. 29. § (1) bekezdésének első fordulata alapján – mely szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során kell megállapítani – **az intézkedő rendőr jogszerűen igazoltatta a panaszost.**

A Testület megállapítása szerint az idézett jogszabályok alapján a panaszossal szemben fennállt a szabálysértés elkövetésének – legalábbis az intézkedéshez szükséges mértékű – gyanúja, ami által e tekintetben a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, továbbá személyes adatainak védelméhez való joga nem sérült, mert az említett alapjogok korlátozása jogszerűen történt. Megállapítja ugyanakkor a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét az igazoltatás alapjául szolgáló ok megjelölésének a rendőrségi iratokban fellelhető iratellenessége vonatkozásában.

2) Ezt követően vizsgálat tárgyává tette a Testület az intézkedő rendőrök szolgálati fellépésének módját.

A panaszos beadványában és annak kiegészítésében előadta, hogy az intézkedő rendőr köszönt, de nem azonosította magát, hanem fokozott ellenőrzésre hivatkozva kérte az igazolványát. A ruházátvizsgálás után a panaszos kifejezetten kérte a rendőrt, hogy mondja meg a nevét, beosztási helyét és számát, de a rendőr ennek nem tett eleget, hanem közölte a panaszossal, hogy előállítja. A panaszos állítása szerint az azonosítás később sem történt meg, a rendőrkapitányság épületében a fényképfelvételek készítésekor tudta leolvasni a vele szemben intézkedő egyik rendőr vezetéknevét és azonosító számát.

A rendőri jelentésben arról számoltak be a rendőrök, hogy az intézkedés megkezdésekor valóban nem igazolták magukat, mert a szabálysértés megszüntetésére azonnal intézkedni akartak, de a rendőrkapitányság épületében természetesen igazolták magukat és megadták azonosító adataikat, melyet a panaszos tudomásul vett.

Az intézkedés tényének és céljának a helyszínen történt közlésével kapcsolatosan a rendőri és panaszosi állítás között szöges ellentmondás volt. A panaszos szerint a rendőr azt mondta, hogy fokozott ellenőrzés miatt kerül sor az igazoltatására, míg a rendőri jelentés – a jogszabályhely pontos megjelölésével – a közbiztonsági tevékenység jogosulatlan végzésének szabálysértését jelölte meg a helyszínen az intézkedés céljaként.

A Testület szükségesnek látja az Rtv. 20. § (2) bekezdése első mondatának ismertetését, mely szerint „a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni.”

Az idézett törvényi rendelkezést, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 5. § első és második bekezdése tovább részletezi a következőképpen: „(1) Az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. (2) A rendőri intézkedés eredményességének veszélyeztetésére figyelemmel az (1) bekezdésben meghatározottak intézkedés megkezdését megelőző közlése akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.”

Megjegyzendő még, hogy a rendőrségi iratok és a panaszos állítása teljes mértékben egybehangzó viszont a tekintetben, hogy a panaszos semmilyen ellenállást nem tanúsított az intézkedéssel szemben, a rendőrök és a panaszos között még vita sem alakult ki – az egyébként az intézkedéssel kapcsolatos nyilvánvaló nézetkülönbség ellenére sem –, sőt a rendőri jelentés azzal zárul, hogy a „panaszos a rendőri intézkedés során együttműködő volt.”

A Testület a szolgálati fellépés módjával kapcsolatosan a panaszosi és a rendőri állítás közötti ellentmondásokat a rendelkezésére álló szűkös bizonyítási eszközökkel feloldani nem tudta, melynek okán a **panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme az intézkedés céljának közlése vonatkozásában nem volt megállapítható.**

A Szolgálati Szabályzat már idézett előírása szerint, az azonosítási kötelezettség mellőzésére a rendőrnek akkor van lehetősége, ha az, az intézkedést lehetetlenné tenné, vagy az intézkedés eredményességét aránytalan mértékben veszélyeztetné. (Ez esetben az Rtv. 20. §-a szerint az intézkedés befejezésekor kell, e kötelezettségnek tenni.) Jól látható, hogy a konkrét esetben azonban az akadályoztatás egyik feltétele sem állt fenn, hiszen egyrészt – legalábbis rendőri állítás szerint – az intézkedés célját az intézkedés kezdetkor közölték a panaszossal, másrészt maga a rendőri jelentés rögzítette a panaszos együttműködő magatartását, amelyből nyilvánvalóan következik, hogy az intézkedés eredményességét semmi nem veszélyeztette.

Fentiekre tekintettel a Testület – anélkül, hogy a rendőri illetve a panaszosi állítás valóságtartalmával kapcsolatosan állást foglalt volna – **megállapítja a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét a rendőröknek az azonosítási kötelezettséggel kapcsolatos mulasztása okán.**

3) A Testület végül vizsgálat tárgyává tette a panaszos előállításának jogalapját, arányosságát, célját és dokumentálásának módját.

A panaszos állítása szerint a rendőrök az előállítás okát vele – többszöri kérdése ellenére – nem közölték, sem a helyszínen, sem a gépkocsival történt beszállításkor, sem a rendőrkapitányság épületében. A panaszos az előállítás végén – amely szerinte a rendőri állítással szemben 2011. november 1-jén 9 óra 30 perctől 10 óra 5 percig tartott – az igazolás kiadásakor szembesült azzal, hogy egy meg nem határozott bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt állították elő.

Mind a panaszos, mind a rendőrség által a Testületnek megküldött, az előállításról szóló igazoláson, az előállítás okaként az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja van feltüntetve. E törvényi rendelkezés szerint „a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható”. Az igazolásokon nem szerepel semmilyen formában a bűncselekmény megnevezése. A rendőrség által megküldött igazolás szerint az előállítás 9 óra 45 perctől 10 óra 5 percig tartott.

Ugyancsak az Rtv. 33. § (2) bekezdésére történő jogszabályi hivatkozás található az előállítás végrehajtásáról szóló jelentésen, itt sem szerepel – a szöveges részben sem – a bűncselekmény megnevezése, csak az, hogy „a Tapolca Rk ügyeletesének utasítására a Tapolca Rendőrkapitányságra előállítottuk.”

A szabálysértési feljelentésben a tényállás ismertetése után rövid, tényszerű közlés olvasható, mely szerint „nevezett személyt az ügy tisztázása érdekében” előállították, amelyről külön jelentés készült.

A rendőri jelentésben az előállításról a következők olvashatók: „A helyszínen a fegyver beazonosítására nem volt lehetőség, balesetveszéllyel járt volna – töltés-ürítés – a kapitányság épületében lehetett csak szabályszerű töltés-ürítést végrehajtani, majd ezt követően a fegyverben való lőszer típusát megállapítani. Az ellenőrzés időpontjáig nem lehetett kizárni azt, hogy a 9 mm-es pisztoly maroklőfegyver, vagy gáz-riasztó pisztoly.”

A Testület az előállítással kapcsolatban elsőként annak jogalapját tette vizsgálat tárgyává.

A rendelkezésre bocsátott okiratok tanúsága szerint, a panaszos együttműködő magatartása, a fegyver viselésére jogosító engedély bemutatása és a fegyver ugyancsak bemutatott érvényes tanúsítványa, továbbá a fegyverviselés módjának szabályszerűsége, a Testület álláspontja szerint bűncselekmény gyanúját nem vethette fel. Más olyan körülmény ugyancsak nem szerepel a rendőrségi iratokban, amely bármely bűncselekmény gyanújára utalt volna.

Osztotta ugyanakkor a Testület a rendőrségnek a rendőri jelentésben kifejtett azon álláspontját, amely a panaszosnál lévő fegyver és lőszer azonosítását szükségesnek tartotta, úgyszintén elfogadta a Testület azt a rendőri véleményt, hogy ennek végrehajtása biztonságosan és szakszerűen – az adott körülményeket figyelembe véve – csak a rendőrkapitányság épületében volt végrehajtható.

Figyelemmel arra, hogy a panaszossal szemben, a közbiztonsági tevékenység jogosulatlan végzésének gyanúja – legalábbis az intézkedéshez szükséges mértékéig – a Testület fentiekben már kifejtett álláspontja szerint fennállt, e körülmény és az általa viselt fegyver, együttesen indokoltá tette a panaszos személyes szabadságának korlátozását. Az előállítás valós jogalapja azonban ebben az esetben nem a bűncselekmény gyanúja, hanem az Rtv. 33. § (2) bekezdésének f) pontja lehetett. E rendelkezés szerint, a rendőr a hatóság, vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a szabálysértést az abbahagyására irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani. A Testület álláspontja szerint a hivatkozott jogszabályi rendelkezés harmadik fordulata – a tárgyi bizonyítási eszköz megszerzése – **kétségkívül kellő jogalapot szolgáltatott a panaszos előállítására, ezért nem sérült a panaszos személyes szabadsághoz való joga.**

Ezt követően vizsgálta a Testület az előállítás arányosságát. Az Rtv. 15. § (1) bekezdése szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Az előállítás jogalapjaként – helyes jogértelmezés szerint – megjelölt az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának harmadik fordulata azonban nem teszi kötelezővé a rendőr számára az előállítás foganatosítását, hanem azt a rendőr mérlegelési jogkörébe utalja. Az adott helyzetben azt kellett eldönteni, hogy a panaszosnál lévő fegyver és lőszer vizsgálatához fűződő érdekek arányban álltak-e, a panaszos személyes szabadságának – még ha rövid ideig tartó – korlátozásával. A Testület megállapítása szerint **a bűnmegelőzés és a közbiztonság szempontjai – figyelembe véve azt a körülményt is, hogy balesetvédelmi okokból a vizsgálat közterületen nem volt végrehajtható – megalapozták a panaszossal szembeni előállítás arányos voltát, melynek okán a panaszos személyes szabadsághoz való joga nem sérült.**

Az előállítás dokumentálásáról az Rtv. 33. § (4) bekezdése akként rendelkezik, hogy az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell adni.

A Testület az előállítás dokumentálásnak vizsgálata kapcsán, a panaszban foglaltakat és a panaszos által megküldött, előállításról szóló igazolást összevetette a rendőrség által rendelkezésre bocsátott igazolással. E két okirat másolat – annak ellenére, hogy mindkettőn szerepelt a panaszos és a rendőr aláírása, továbbá formátumukat illetően is megegyeztek – szemmel látható tartalmi különbségeket mutatott. A panaszos által megküldött példányon az előállítás kezdőidőpontja megegyezett a rendőrök által megküldött okiratmásolaton szereplővel (2011. 11. 01. 9 óra 45 perc), az előállítás befejezésének időpontja azonban a két okiraton különböző. A panaszos által megküldött példányon 2011. év 01. hó 10. nap, 10 óra 5 perc, míg a rendőrség által küldött példányon a 2011. év 11. hó 01. nap 10 óra 5 perc került feltüntetésre. Különbözik egymástól a két igazolás abban is, hogy míg a panaszos által küldött példányon csak az „előállítottam” és „szabadon engedtem” szövegrészek vannak aláhúzva, a rendőrség által megküldött példányon, ezeken túlmenően aláhúzásra került a „sérülés és panaszmentesen” valamint az *értesítési lehetőséggel* „nem élek” kifejezés is.

A dokumentumok vizsgálata kapcsán megjegyzendőnek tartja továbbá a Testület, hogy az előállítás okaként az igazolásokon (és a rendőrség által megküldött, a jelen állásfoglalás II. részében részletesen bemutatott egyes okiratokon) egységesen megjelölt, az Rtv. 33. § (2)

bekezdés b) pontjára történő hivatkozás, szövegszerűen „bcs. gyanú” megjelöléssel, ugyancsak nem felel meg az előállítás tényleges alapjául szolgáló, a fentiekben részletesen kifejtett előállítási jogcímnek.

Felhívja a Testület a rendőrség figyelmét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 195. § (1) bekezdésében foglalt azon rendelkezésre, mely szerint „az olyan papír alapú vagy elektronikus okirat, amelyet bíróság, közjegyző, vagy más hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül, a megszabott alakban állított ki, mint közokirat teljesen bizonyítja a benne foglalt intézkedést vagy határozatot, továbbá az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát, úgyszintén az okiratban foglalt nyilatkozat megtételét, valamint annak idejét és módját.”

Fenti rendelkezés alapján, az előállításról az azt foganatosító rendőri szerv által megszabottak szerint kiállított igazolás olyan, közokiratnak minősülő okirat, amely – egyebek mellett – hitelt érdemlően tanúsítja az előállítás tényét, az előállítás helyét, időtartamát és annak okát. A konkrét esetben azonban **a panaszos előállításáról kiállított igazolás e követelményeknek nem felel meg, ezért a Testület az előállítás dokumentálása kapcsán megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét.**

IV.

A Testület a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét jellemzően akkor tekinti súlyosnak, ha az, a panaszos számára valamely ténybeli helyzet miatti sérelemmel kapcsolatos irreverzibilitást eredményez, vagy számára valamely jog érvényesítését rendkívüli módon megnehezíti, vagy lehetetlenné teszi.

A konkrét esetben erről nincs szó, azonban az intézkedést foganatosító rendőri szerv vezetőjének hatáskörébe tartozik annak megítélése, hogy a közokiratok elkészítésének rendjét illetően szükséges-e normatív vagy egyedi intézkedések megtétele.

A Testület megállapítása szerint nem sérült a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő joga az igazoltatás-, illetve személyes szabadsághoz fűződő joga az előállítás kapcsán, mert az alapjogok korlátozása jogszerűen történt. Nem volt megállapítható a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme az intézkedés céljának közlése vonatkozásában. A Testület megállapítása szerint a rendőri intézkedés során sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga az igazoltatás alapjául szolgáló ok megjelölésének rendőrségi iratokban fellelhető iratellenessége, a rendőrök azonosítási kötelezettséggel kapcsolatos mulasztása, és az előállítás rendőrségi dokumentálása kapcsán. A Testület megítélése szerint ezen alapjogsértés nem érte el azt a szintet, amely az állásfoglalásnak az országos rendőr-főkapitány részére történő megküldését indokoltá tette volna, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

Budapest, 2012. június 19.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Féja András
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

Különvélemény

a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos 2011. november 3-án előterjesztett panaszának tárgyában 214/2012. (VI. 19.) számon hozott állásfoglalásához

Nem értek egyet a Testület azon megállapításával, amely szerint az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának harmadik fordulata kellő jogalapot teremtett a panaszos előállítására, ezért úgy gondolom, hogy a panaszos személyi szabadságát a rendőrség megfelelő jogalap nélkül korlátozta, így a Testületnek meg kellett volna állapítania az alapjogsértést és a panaszt elbírálásra az országos rendőrfőkapitánynak kellett volna továbbítania.

Álláspontomat a következőkre alapozom.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdése szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható [b) pont], továbbá aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, illetőleg akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani [f) pont].

Osztom a Testület többségének azon véleményét, hogy a panaszossal szemben felmerült a közbiztonsági tevékenység jogosulatlan végzése szabálysértésének gyanúja. A Szabs.tv. 142/C. § (1) bekezdése szerint aki közterületen vagy nyilvános helyen olyan, a közbiztonság, közrend fenntartására irányuló tevékenységet végez, amelyre jogszabály nem jogosítja fel vagy ilyen tevékenység látszatát kelti, elzárással vagy százötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

A panaszos ruházatának katonai/rendészeti jellege a hátán látható „csendőrség” felirattal együtt kétségtelenül felvetette a kérdéses szabálysértés II. fordulat („ilyen tevékenység látszatát kelti”) szerinti elkövetésének olyan fokú gyanúját, amely rendőri intézkedés alapjául szolgálhat.

Csak hogy ahhoz, hogy valamely szabálysértés gyanúja önmagában előállítási ok legyen, az szükséges, hogy az érintett személy a szabálysértést a rendőri felszólítás ellenére továbbfolytassa. Minthogy pedig a rendőri jelentések nem számolnak be róla, hogy a rendőrök a panaszost felszólították volna a szabálysértés abbahagyására (azaz ruházata azon részének levételére, amely a szabálysértés gyanúját megalapozta), ezért az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának I. fordulata alapján nem lehetett helye az előállításának.

Amint arról az állásfoglalás beszámol, több rendőrségi dokumentum is a „bűncselekmény gyanújára”, azaz a 33. § (2) bekezdés b) pont szerinti okra hivatkozik az előállítás alapjaként. Egyetlen irat sem jelöli meg azonban, hogy melyik bűncselekmény elkövetésének gyanúját látták fennállni a rendőrök. A 2012. január 16-án készített jelentés az egyetlen olyan dokumentum, amely megjelöl valamilyen konkrét, szóba jöhető jogellenes cselekményt, ez az irat azonban nem bűncselekményre, hanem a közbiztonsági tevékenység jogosulatlan végzésének szabálysértésére utal.

Emiatt csupán feltételezhető, hogy a „visszaélés lőfegyverrel vagy lőszerrel” büntette lehetett az a „bűncselekmény”, amelyre a rendőrségi iratok utalnak, ennek gyanúja azonban jelen ügyben nem lenne elfogadható előállítási ok a következők miatt.

Amint azt a többségi állásfoglalás is jelzi, a panaszos együttműködő volt (maga jelezte, hogy gázfegyver van nála), bemutatta a fegyver viselésére jogosító érvényes engedélyét és a fegyver ugyancsak érvényes tanúsítványát, a fegyvert pedig az előírásoknak megfelelően – rejtve – viselte. Amennyiben ilyen körülmények között azt mondanánk, hogy fennállt a bűncselekménynek az előállításához szükséges fokú gyanúja, úgy minden személyt, aki engedéllyel és szabályszerűen fegyvert tart magánál előállíthatónak minősítenénk. Ilyen jogértelmezés mellett tulajdonképpen értelmét vesztené az engedélyezési eljárás, hiszen sem az engedély, sem a tanúsítvány nem védené meg birtokosát a bűncselekmény gyanúján alapuló szabadságvonástól.

Ezzel a megközelítéssel összhangban van a Testület többségének állásfoglalása is, amely rögzíti, hogy az adott helyzetben nem vetődhetett fel bűncselekmény gyanúja. Ebben az esetben azonban – szemben azzal, amit az állásfoglalás tartalmaz – nem állhat meg a 33. § (2) bekezdés f) pontjának III. fordulata (tárgyi bizonyítási eszköz megszerzése) sem az előállítás jogalapjaként, hiszen annak a cselekménynek a bizonyítására, amelynek a gyanúja a panaszossal szemben a Testület szerint alappal vetődhetett fel (közbiztonsági tevékenység jogosulatlan végzése), a fegyver nem lehetett alkalmas. Ráadásul maga a rendőrség sem arra hivatkozott, hogy felmerült a fegyver mint bizonyíték megszerzésének szükségessége, hanem csupán arra, hogy nem tartották biztonságosnak a fegyver ellenőrzésére a közterületet, ilyen „közbiztonsági” jellegű előállítási okot ugyanakkor az Rtv. nem tartalmaz.

Megítélésem szerint mindezek alapján a Testület helytelenül jutott arra a következtetésre, hogy a közbiztonsági tevékenység jogosulatlan végzése szabálysértés – intézkedéshez szükséges mértékű – gyanújának a fennállása és a fegyverviselés ténye együttesen olyan helyzetet teremtettek, amelyben a panaszost a rendőrség jogszerűen előállíthatta.

A fentiek alapján úgy gondolom, hogy a szabadságkorlátozó intézkedést a rendőrség a panaszossal szemben megfelelő jogalap nélkül hajtotta végre, így az alapjogsértő volt. A megsértett alapjog (személyi szabadsághoz való jog) kiemelt fontossága miatt pedig a sérelem kétség kívül elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette volna az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Budapest, 2012. június 19.